

Utklipp fra:

Dagbladet

OSLO

Pol. tendens: Uavh. Venstre
(se forøvrig baksiden)

28. SEP. 1960

«Vårt Land skal ikke være hofforgan for MRA»

Redaktør Bjarne Høye synder også i livets kamp, sier Martin Ski.

Så mye «ideologi» at det står langt opp i halsen, skriver viseformannen i styret, Martin Ski

«Orienteringsgruppen kan ikke uten videre slås i hardkorn med Moskva»

«Det er sikkert helt riktig at Vårt Land engasjerer seg i vårt idékamp. Man har grunn til å være takknemlig for en våken redaksjon i så måte. Det er vel heller ikke så greitt midt i slagets tummel å følge Vårt Lands linje, som er den kristne menneskekjærlighets og den evangeliske linjen. Vi synder alle på dette punkt i livets kamp. Vi har så lett for å fristes til «klabb og babb» på et rent menneskelig grunnlag og ut fra politiske eller andre idébetonte forutsetninger,» skriver Vårt Lands tidligere stortingsmedarbeider og nå viseformann i bladets styre, redaktør Martin Ski i en kraftig korreks til avisen for dens nese-gruse akseptering av MRA og dets virksomhet.

«Vårt Lands 2. side for tirsdag 27. ds. (denne siden er jo spesielt preget av redaksjonen) vekker et ganske sterkt ubehag i meg, det grenser til opprørthet. Alt på denne siden er denne dagen hentet fra det vi er midt oppe i: Den verdensomspennende kamp mellom demokrati og kommunisme og så skvalpene i vårt eget lille vannglass, pressen og Kringkastingens hete oppgjør i samme ideologiske gate.

Oppgjør i samme ideologiske gate. Og så ventet jeg på at Vårt Land skulle komme med et myndig ord i dagens situasjon, som helt klart var forankret i det kristne syn på hvorledes flokene skal løses. Istedet får vi servert et klabb og babb på et rent idémessig plan, hvor både planlösningen og tonen i forslagene til løsning virker mot sin hensikt. Får jeg lov å peke på noen enkle kjensgjerninger:

Ski, Martin ÷
redaktør

Angrep på «Vårt land» som «hofforgan» for MRA

28.01.153

1. Titelen på lederartikkelen: «Tvilsomme tvillinger» synder mot den respekt vi som kristne bør ha for så vel jubilanter som mennesker til hverdags. De to Vogter er ikke tvilsomme, og slett ikke fordi de står for et kommunistisk livssyn.

2. Dr. philos Vemund Skard står med sitt svar til Sigurd Lunde faktisk på lederplass, mens Sigurd Lunde i sitt forsvar manda var «henvist» til side 5. Lunde burde før øvrig ikke knebøye til de grader over kritikken, vi utenfor MRA vet også noe om kristenliv i Sovjet. Vi skal ikke i denne sammenhengen glemme at Moskva for MRA er det sted «hvor satan har sin trone», som det heter i apokalyptisk språk, hvis det da ikke er selve satan! Hvorfor skulle dette svaret fra Skard absolutt placeres på side 2?

3. Kronikken av Eiliv Skard er hørt i radio, og det er all right at den gjengis i VL. Kronikk-plassen bør være fri, likså må redaktøren ha den frihet som tilkommer ham. Men det blir så mye ideologi å svegle på en gang at det står langt opp i halsen. På tross av nevnte selvfolgelige friheter: Vårt Land er ikke hofforgan for MRA.

Jeg setter for øvrig meget spørrende fingeren på den siste setning Skards kronikk, som er et sitat eller en uttalelse fra en ikke navnsett: «Enten forvandler vi mennesker — eller må kommunismen seire.» Hvem er dette «vi»? Og hvem er denne mystiske «stemme» menneskets indre, som vi skal yde, og lytte til?

Jeg tillater meg også å nære en liten husmannstil om at Orienteringsgruppen (nevnt i lederartikkelen) slik uten videre kan slås i hardkorn med Moskva. I det hele tatt, hr. redaktør, side 2 i nevnte avis smaker altfor mye av MRA-vrede mot kommunismen og savner altfor meget den virkelig kristne holdning i dagens situasjon, slutter

Martin Ski.